

HARMINC ÉVIG ÁLLT A „NEWYORK“ ELŐTT EGY „LEGENDÁS KORSZAK“ TANUJA

megbízhattak.

Kutat emlékei között a kis öreg,
aztán folytatja:

— Krúdy Gyula író úr elől mégis
bujkáltam — szép nagy darab ember
volt —, mert hát, kérem, ő mindig
hítelbe küldözgetett. De meg is gyűlt
a bajom, mert Krúdy úr megúnta a
bujkálásomat, egy névjegyvel bepána-
szolt a rendőrségen. Megbüntettek,
egy forint-ra-e vagy kettőre, nem is
tudom. Mert, kérem, nagy urak az
írók, csak egyet szólnak és mindenki
a kedvükben jár.

Jöttek az író urak; szaladjak a
„Budapesti Hírlap“-hoz, az „Érdekes
Ujság“-hoz, a „Világ“-hoz, a „Nyu-
gat“-hoz, szaladjak a zálogházba egy
gyűrűvel, egy emlékebe kapott tárcá-
val, fussak egy úrihölgyhöz; diszkrét
dolgok voltak ezek, de hát — engedelm-
met kérck — én hallgattam, bennem

(Vészi)